

VAN SLAVENBURGS BANK TOT GENERALE BANK NEDERLAND

Een belangrijk deel van het algemene bankbedrijf van Fortis Bank Nederland is terug te voeren tot Generale Bank Nederland die op haar beurt grotendeels was gebaseerd op het bedrijf van Credit Lyonnais Bank Nederland. Deze laatste was weer de opvolger van Slavenburgs Bank.

Slavenburgs Bank

Op 7 september 1925 richtte Thijs Slavenburg, de voormalig wethouder van Financiën van Schiedam en directeur bij de plaatselijke vestiging van de Incasso-Bank, in Rotterdam zijn eigen bank op. Vooral na de Tweede Wereldoorlog zou deze bank een snelle groei doormaken, onder meer dankzij een groot aantal overnames in de provincie. In het midden van de jaren zeventig was Slavenburgs Bank een middelgrote beursgenoteerde algemene bank met vestigingen in heel Nederland en een aantal buitenlandse vestigingen. De directie bestond in deze jaren uit de zonen van de oprichter, Piet en Ruud Slavenburg. De interne controle kon de forse groei van de bank echter niet bijbenen. Zo kon het gebeuren dat enkele fouten bij transacties van ondergeschikten en betrokkenheid bij witwasacties van criminelen aan het eind van de jaren zeventig de bank in grote problemen brachten. Deze waren zelfs dusdanig groot dat het voortbestaan in gevaar kwam.

In december 1980 nam de Franse staatsbank Crédit Lyonnais de helft van de aandelen Slavenburgs Bank over. De berichten in de pers over betrokkenheid bij fraude, witwassen van zwart geld en handel in verdovende middelen hielden echter aan. Justitie stelde een onderzoek in en diverse bestuurders van de bank werden gearresteerd op verdenking van het 'feitelijk leiding geven' aan illegale handelingen. Uiteindelijk zouden de directieleden na diverse rechtszaken worden vrijgesproken. Maar inmiddels was de bank al verkocht. In juli 1983 nam Crédit Lyonnais Slavenburgs Bank in zijn geheel over en veranderde de naam in Credit Lyonnais Bank Nederland. Ten tijde van deze overname had Slavenburgs Bank een kleine zeventig kantoren in Nederland en tien in het buitenland; de bank telde ruim tweeduizend medewerkers in Nederland en meer dan driehonderd in het buitenland. Het klantenbestand bestond vooral uit zakelijke relaties en vermogende particulieren.

Credit Lyonnais Bank Nederland

Na de volledige overname van Slavenburgs Bank in juli 1983 Crédit Lyonnais werd het kantorennet van Slavenburgs Bank geïntegreerd tot een netwerk van ongeveer negentig kantoren van de Credit Lyonnais Bank Nederland. Vanuit deze kantoren werden zakelijke en particuliere klanten, veelal uit het bovenste segment van de markt, bediend. De buitenlandse vestigingen van Slavenburgs Bank werden vanwege de overlap met moedermaatschappij Crédit Lyonnais allemaal verkocht.

In december 1987 werd de Nederlandse Credietbank door CLBN overgenomen. Deze bank was in november 1918 in Amsterdam opgericht als Nederlandsche Landbouwbank met als doel de financiering van de export van de Nederlandse landbouw te faciliteren. Geleidelijk aan werden de activiteiten uitgebreid. Op het hoogtepunt had de bank meer dan honderd kantoren verspreid over het hele land en telde een kleine tweeduizend

medewerkers. Inmiddels was de naam gewijzigd in Nederlandsche Credietbank, later Nederlandse Credietbank en NCB Bank. De relaties bestonden voornamelijk uit particuliere en zakelijke relaties van rooms-katholieke signatuur. Daarnaast had de bank ook een belangrijke portefeuille in de (toen nog sterk verzuilde) Nederlandse gezondheidszorg. In 1983 kwam men met een noviteit: de Direktbank, een bank die zonder kantoren opereerde en telefonisch bancaire producten aanbood. Ondanks deze initiatieven rendeerde Nederlandse Credietbank maar matig en een groot deel van de winst moest in de stroppenpot worden gestopt. In 1984 werd zij gekocht door het Amerikaanse Chase Manhattan Bank, waarmee de NCB al sinds 1967 een associatie had. Eind 1987 verkocht deze de bank weer door aan Credit Lyonnais Bank Nederland en verdween de naam van de NCB Bank.

Deels door wanbeheer van het Franse moederbedrijf Crédit Lyonnais, deels door mislukte financieringen in de Italiaanse filmindustrie was CLBN in 1992 technisch failliet. Een kredietsanering en herstructurering van de directie was noodzakelijk. Begin jaren negentig wist CLBN via een aantal spaarcampagnes een paar honderdduizend nieuwe particuliere klanten aan te trekken. Vanaf 1994 was CLBN financieel weer een gezond bedrijf.

In ruil voor staatssteun door de Franse overheid was de moedermaatschappij Crédit Lyonnais in 1995 gedwongen een deel van haar buitenlandse netwerk af te stoten. Om die reden besloot men om Credit Lyonnais Bank Nederland te verkopen en viel zij uiteindelijk in handen van het Belgische Generale Bank.

Generale Bank Nederland

Na een felle strijd tussen Fortis en de Belgische Generale Bank kwam Credit Lyonnais Bank Nederland in augustus 1995 in handen van de Generale. Na de naamsverandering in Generale Bank Nederland in december 1995 werden hieraan de vijf kantoren die Generale Bank al in Nederland bezat toegevoegd. Vanaf dat moment had de Generale Bank Nederland zo'n tachtig kantoren en ruim 2.500 medewerkers. De bank verwierf vooral grote naambekendheid als hoofdsponsor van de marathon van Rotterdam. De Generale Bank Nederland maakte een voorspoedige groei door, wat onder andere bleek uit het in 1996 betrokken hoofdkantoor aan de Rotterdamse Blaak van architect Helmuth Jahn, dat was bedoeld voor 1.300 medewerkers.

In juni 1998 werd de Generale Bank, het Belgische moederbedrijf van Generale Bank Nederland, na een geruchtmakende strijd met ABN AMRO overgenomen door Fortis. Op 23 juni 1999 fuseerden alle bankbedrijven van Fortis in België en Nederland, maar op straat was de fusie pas op 21 maart 2000 te zien, toen alle vestigingen van de naam Fortis Bank werden voorzien.